

MTK

Matkakertomus

Noormarkun kirkko, 9.5.1988

Heikki Hänninen, Marja Terttu Knapas, Pentti Pietarila

Y.P.K.

Matkamme aiheena oli tutustuminen Noormarkun kirkkoon, jonka ensimmäinen sisäkorjaus on suunnitteilla. Tiedon siitä saimme Satakunnan Kansassa 9.3.1988 olleesta lehti uutisesta. Kirkko on rakennettu arkkitehti Armas Lindgrenin laatimien piirustusten mukaan hänen kuolemansa jälkeen Helena Ruohutulan ja Artur Kullmanin valvonnassa vuosina 1931-33. Kirkon veistos- ja maalauskoristelu on poikkeuksellisen rikas, tekijöinä Göran Hongell, Hjalmar Hagelstam ja Björn Thunström, Gunnar Finne, Carl Wilhelms sekä Gunnar Forsström. Kokonaisuutta täydentää vielä Lennart Segerstråhlen vuonna 1957 maalaama alttarifresko. Kirkon seinäpinnat ovat tummuneet ja pölyntyneet. Varsinkin Hongellin kevyt ja herkkä maalauskoristelu näyttää ikäänkuin haalistuneelta. Seinä- ja maalauspintojen tulevaa käsittelyä varten ehdotimme konservاتورin tekemiä koepuhdistuksia kirkossa, jotta niiden tulosten perusteella voitaisiin paremmin päättää sisämaalauksen - pintapuhdistuksen lopullisista vaihtoehdoista.

Seurakunnan muutostoiveet kirkkotilassa liittyvät käytännön seurakuntaelämään. Toinen alttari halutaan sijoittaa nykyisen kuoriosan eteen, mikä tietää muutaman penkkirivin poistamista. Kirkon länsipäähän toivotaan odotushuonetta ja saniteettitiloja. Myös kuoriurkujen hankkiminen kirkkoon on ollut puheena. Kiinnitimme huomiota myös vuonna 1758 rakennetun kellotapulin huonoon kuntoon. Sen päänukate, joka on tehty ilman alla olevaa tuohikerrosta ja käsitelty bitumipitoisella tervan korvikkeella tulee uusia kokonaisuudessaan. Kahdeksankulmaisen kellokerroksen etelä- ja länsipuolen laudoitus on lahonnut ja luhistumaisillaan. Myös laudoituksen tukipuut ovat osittain lahonneet ja vaativat uusimista. Luukkujen alapuolella on paikka paikoin säilynyt tapulin vanhaa laudoitusta, joka on tehty noin 20 cm leveästä ponttilaudasta. Uusittavat osat tulee tehdä sen mukaisesti.

Kellotapuli on tien puolelta jäänyt hirsikerran verran maan sisään ja sen pintaa tulisikin tuntuvasti alentaa. Lisäksi tapulin runko vaikuttaa kiertyneeltä, joten niin lahon kuin muidenkin vaurioiden vaikutukset sen perusrakenteeseen olisi myös kokonaisuudessaan selvitettävä.

Käsityksemme mukaan tapulin kunnostaminen on varsin kiireellinen tehtävä, ja siihen on aiheellista ryhtyä jo ennen kirkon korjausta.

Helsingissä 21.6.1988

Heikki Hänninen

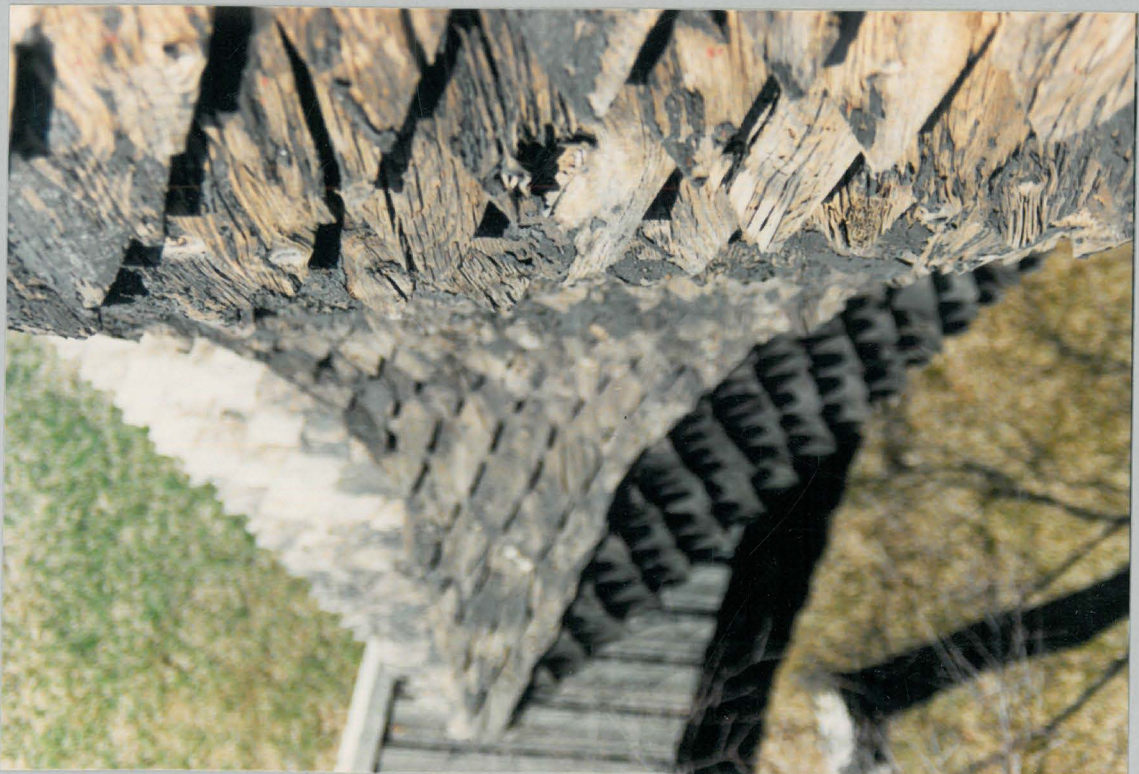
Marja Terttu Knapas

Marja Terttu Knapas

Pentti Pietarila

KELLOTAPULI

NOORMARKKU

KTS. MATKAKERTOMUS 9/5-88
VALOK. HEIKKI HÄNNINEN 9/5-1988

